

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Blizu 1000 Lahov ujeli.

Naši uspehi pri Oslaviji in tolminskem obmostju. — Naše čete vkorakale v Cetinje. — Naše čete blizu Bara. — Na Ruskem po hudih napadih zopet odmor. — Venizelosova zarota proti grškemu kralju. — Revolucija v Mehiki.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 16. januarja.

Rusko bojišče.

Nov hud poraz, katerega so doživeli Rusi ob Besarabski meji na praznik pravoslavnega Novega leta, je imel včeraj, dne 15. jan., za posledico zopet odmor, katerega je prekinil od časa do časa topovski ogenj menjajoče se silovitosti.

Izhodno od Karpilovke v Voliniji je napadel naš oddelek poizvedovalnih čet eno rusko prednjo postojanko in je uničil posadko dotične postojanke.

Sicer pa ni nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Na primorski bojni črti je postajal topovski ogenj vedno hujši proti gori Sv. Mihaela, proti goriškemu in tolminskemu obmostju, kakor tudi proti Mrzlemu Vrhu, ne da bi bilo prišlo do podvzetij sovražne infanterije. Pri zavzetju Cerkevnege Vrh pri Oslaviji, katerega so zavzeli oddelki pešpolkov števil 52 in 80, je bilo ujetih 933 Italijanov, med temi 31 častnikov, uplenjene tri strojne puške in tri metaleci min.

Tudi ob tolminskem obmostju so naše čete zavzele sovražni jarek.

Ob tirolski fronti so bili artilerijski boji v prostorih pri Schluderbachu in Lafrun-Vielgereuthu živahnejši.

V sredi svojih domačih gor, zvesto stražec o grožene meje svoje dežele, slavijo danes tirolski cesarski strelci s puško v roki stoletnico svoje ustanovitve. Hvaležno se spominja nasa oborožena sila na severu in jugu slavnih činov te vrle čete, v čigar vrstah še živi duh junakov iz leta 1809. V velikih sedanjih borbah so si ti junaki znova priborili neveljavih lavorik.

Črnogorsko bojišče.

Severno od Grahova so v teku zasledovali naši četami. Našim četam je v tem prostoru padlo 250 Črnogorcev in napolnjeno skladišče streliva v roke. Število v zadnjih dneh pri Beranah ujetih Črnogorcev prekaša 500.

Namesnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Bombe na Ljubljano

Italijanski zrakoplovec je dne 15. jan. priplul nad Ljubljano in je metal na mesto bombe. Ranjen ni bil nihče; tudi škode ni nobene.

Naši iztrgali Italijanom postojanke pri Gorici.

Naše čete so ob goriškem obmostju dne 15. januarja iztrgale Italijanom močno utrjeno in od zadnje bitke dobro zasedeno postojanko pri Oslaviji. To veselo poročilo znači, da naši ne samo odbijajo sovražne napade, ampak tudi napadajo italijanske postojanke.

Odločilna bitka pri Skadru?

List „Stampa“ poroča: Črnogorska kraljeva družina se nahaja na potovanju v Rim. Kralj Nikita bo ostal na čelu svoje armade in se bo udeležil odločilne bitke, ki se bo tuje bila pri Skadru. Ako bodo Črnogorci podlegli, bodo iskali v Albaniji zavetja. A vsekako bo Italija poslala novih čet v Albanijo.

Velik plen v Cetinju.

Naši so v zasedenem Cetinju uplenili 154 topov različne velikosti, 10.000 pušk, 10 strojnih pušk in mnogo streliva ter drugega vojnega gradiva. Število topov, ki smo se jih polastili na Lovčenu, se je pomnožilo na 45.

Prvi boji pri Solunu.

Iz Haaga se poroča, da so se boji med našimi ter francosko-angleškimi četami pri Solunu že pričeli. Naši so začeli obstreljevati postojanke četverosporazumovih čet pri Dojranu. Na zahodnem krilu imajo Avstrijci z Nemci skupni glavni stan v Bitolju. — Bolgari stojijo na črti Gevgjeli-Dojran (središče). — Turki pa imajo zasedene postojanke Xanthi-Gumul-džina (izhodno krilo).

Prevrat v Mehiki.

Z El Paso je nastal prevrat. Huerta je umorjen. Vojno pravo je proglašeno. Redarji, ameriški vojniki in meščani so obkolili Mehikance. Bije se ljut boj. Mnogo je že ranjenih. Severnoameriške države so zahtevale, da Caranza strogo kaznuje mečlice.

Cetinje.

Dne 14. jan. so naše čete zasedle tudi glavno mesto Črnogore, Cetinje. Da se to zgodi, ni bilo po zavzetju Lovčena nobenega dvoma več, kajti kdor ima Lovčen, obvladuje s svojimi topovi tudi Cetinje. Z vojaškega stališča zasedenje Cetinja seveda niti z daleka ne dosega pomena, ki ga ima zavzetje Lovčena. Toda političen in moralen pomen je velik. Ljudstvo izgubi z glavnim mestom upravno središče, imetelj državne oblasti svoj sedež, vsakdo vidi jasneje kot ob drugih dogodkih, da je državo zadel velik in hud udarec.

Sedaj se izve, kakor poročajo „Leipziger Neueste Nachrichten“, da se je kralj Nikita, odkar je srbskega kralja Petra zadela pravična kazen, trudil za novo razmerje do Avstrije ter hotel skleniti z nami posebej mir. Pri tem je tudi dal spoznati, da bi se nič ne branil, ako bi postal tudi dedič za Petrom. Avstrija je po poročilu omenjenega lista odklonila vsako pogajanje, češ, da hoče enkrat za vselej urediti razmere na Balkanu in da pri tem prav nič ne potrebuje Črnogore.

Kakor Srbija, lahko zdaj tudi Črnagora uvidi, koliko je vredno prijateljstvo s četverosporazumom. Nihče ni ganil za Črnogoro niti z mezinem. Rusija je hladno gledala, kako se ruši kraljestvo najboljše-

ga carjevega prijatelja. Tudi Italija, ki je malodane le za streljaj oddaljena od Črnogore in ki ima za kraljico hčerko črnogorskega kralja, se ni brigala za usodo svoje zaveznice. Saj se je četverosporazum že od začetka ravnal po načelu, da so majhne države velikim le sredstvo, za dosego njih ciljev in pri tem nič ne de, ako razpadejo in izginejo.

A ne samo četverosporazum in rodbina kralja Nikite je doživel z zavzetjem Lovčena in Cetinja hud udarec, tudi ljudski ponos je dobil usodepoln sunek. Črnogorec je bil ponosen, da še nikdar ni sovražnik podjarmil njegove zemlje. Črnagora je živela prosto in svobodno, kakor orel pod sinjim nebom. Celo za časa turških bojev se Turkom ni posrečilo, premagati ljudstva v nebotičnih črnogorskih gorah. Sedaj tudi ta ljudski malik, nepremagljivost Črnogore, leži strti na tleh in jasno Črnogorčevo oko blišči od jeze nad prijatelji, ki so mu zakrivali ta žalostni trenotek.

Upamo, da bo črnogorsko ljudstvo kmalu prebolelo svojo žalost nad izgubo lastne državne samostojnosti. Saj je lahko spoznalo v teku desetletij in desetletij mirnega sosedstva, da Avstrija ni bila nikdar neprijateljica črnogorskega naroda, ampak kakor skrbna mati skrbela za njegovo aprovizacijo in za njegov zaslužek. Črnogorec pa je tudi rad prihajal v Boko Kotorsko in v njegovem sreču ni bilo spoznati srda proti nam. Le njegovi voditelji, ki so zasledovali pred vsem svoje lastne koristi, so ga zvodili na kriva pota in v sovraštvo do nas. Voditelji so sedaj zbežali, ljudstvo pa, kakor pravi uradno poročilo, mirno sprejema naše čete. Naj zaupa avstrijskemu cesarju, ki mu bo dober in mogočen oče!

Še bliže k Nemčiji.

Cenzurirani „Gorenjec“ piše pod tem naslovom o linškem nemškem shodu:

Nemško srce plava v velikem veselju. Bliža se trenotek ožje narodne združitve. Vojna še ni končana, ali Nemci že napravljajo velike sestanke, na katerih delajo načrte za okrepitev nemštva po vojni. — Avstrijski Nemci z vso silo zahtevajo, da naj se kar precej uglaadi pot k gospodarski zvezi z Nemčijo. V nedeljo, dne 9. jan., je bil shod v Linču, katerega se je udeležilo poleg poslancev in zastopnikov vlade nad 1200 mož iz Zgornje Avstrije. Kaj z nameravano zvezo nameravajo, je na shodu najbolj jasno povedal linški župan dr. Dinghofer. Jezil se je namreč nad budjejeviško trgovsko in obrtno zbornico, ki je izjavila, da bi bila zveza z Nemčijo le v korist Nemcev v Avstriji. Nato je pa rekel župan:

„Govorim kot Nemec. Mi Nemci smo državo vzdržujoč živeli v Avstriji, zato se moramo ojačiti in utrditi, da se bo s tem izravnalo, ker je mogoče, da dobimo v Avstriji kak slovanski prirastek. Tudi za Nemčijo ni vse jedno, kako Nemci v Avstriji stoje. Svet bo po vojni ves drug. Mi hočemo zvezo z Nemčijo omogočiti, ki bo koristila naši ljudski moči. In Nemci hočemo biti, ne kakor ropazelnji Moskovitarji, hočemo biti svetovno ljudstvo, to hočemo biti iz svoje moči, nemške čvrstosti, nemške deloljubnosti in nemške delosile.“

Zborovalci so brzojavno in prespoštljivo pozdravili tudi nemškega cesarja in so naznanili vladarju

nemške države svoj soglasni sklep, da zahtevajo — najtesnejšo gospodarsko združitev z Nemčijo.

Najvišje cene za seno in slamo.

Uradna „Wiener Zeitung“ je objavila dne 11. jan. naslednjo naredbo poljedelskega ministrstva, izdano dne 10. jan., nanašajočo se na določitev najvišjih cen za seno in slamo. Naredba določa:

§ 1. Določbe te naredbe veljajo za vse običajne vrste sena (travniško seno, otavo, deteljo, lucerno i. t. d.) ter pšenično, rženo, ječmenovo in ovseno slamo.

§ 2. Pri prodaji nestisnjene sena in slame od svisli (na domu) po proizvajalcu se ne smejo prekoračiti naslednje najvišje cene za meterski stot: za seno 13 K, za slamo izpod cepca 9 K, za slamo izpod mlatilnega stroja 8 K.

§ 3. Če se seno ali slama prodaja v stisnjem stanju, se sme K 1.50 dodati k najvišji ceni za met. stot. Pri prodaji rezanice po proizvajalcu se sme priracunati dodatek K 1.50 k najvišji ceni. Ta cena se razume brez vreče.

§ 4. Pri prodaji sena in slame po veletržcih in poljedelskih organizacijah se sme priracunati enkratni dodatek K 2.50 za met. stot v §§ 2. in 3. določenim najvišjim cenam. Ta veletržna cena se razume od nakladalne postaje in obsega komisijske, posredovalske in podobne pristojbine, dovozne stroške ter vse druge vrste stroške, tudi nakladalne. V §§ 2 in 3 določenim najvišjim cenam se sme pristeti dodatek 2 K, če poljedelec prodaja od nakladalne postaje neposredno porabljalecu. Cene v malotržstvu, to je pri prodaji v količinah do 20 met. stotov porabljalcem, določijo politične deželne oblasti. Politična deželna oblast določi tudi dopustne dodatke k najvišjim cenam, določenim v §§ 2 in 3 za seno in slamo, pripeljano na važnejše trge, ozirajoč se na dovozne stroške.

§ 5. Cene veljajo za plačilo v gotovini ob sprejemu. Če se plačilo odlaga, se sme 6% letnih obresti dodati k ceni.

§ 6. Lastnika zalog sena in slame more pozvati politična oblast, deželna oblast in v nujnih slučajih, z njenim pooblastilom, tudi politična okrajna oblast, da te zaloge, kolikor niso potrebne za krmo njegove lastne živine, dobavi po najvišjih cenah. Če bi se lastnik upiral in se ne odzval pozivu, more zahtevajoča oblast prodati zaloge na račun in na stroške lastnika. Prodajno ceno mora končno določiti zahtevajoča oblast, vpoštevajoč najvišje cene ter dobroto, in uporabnost blaga in zaslišavši izvedence. Ta cena pa nikakor ne sme prekoračiti 90% najvišje cene z dopustnimi dodatki.

§ 7. Zahtevajoča oblast mora ukreniti, da prejemni upravičenec tekom osmih tednov po zahtevi že prevzame in plača zahtevane količine. Dobavni obvezanec mora zahtevane količine hraniti do prevzetja, umno ravnati z njimi in jih zavarovati, kakor je običaj v trgovini. Če se prevzete ne izvrši tekom osmih tednov po zahtevi, dobiva dobavni obvezanec od pteka tega roka dalje odškodnino v znesku 50 v za met. stot in za vsak pričetni mesec. Nevarnost, da se blago slučajno pokvari in postane manj vredno, preide v tem času na prejemnega upravičenca.

§ 8. Obstoječi, še neizvršeni sklepi, storjeni že pred uveljavljenjem te naredbe na podlagi višjih cen, kot so določene v §§ 2, 3 in 4 te naredbe, so neveljavni, če ne gre za sklepe vojaške uprave in drugih državnih mest.

§ 9. Predpisi te naredbe se ne nanašajo na seno in slamo, uvoženo iz dežel ogrske krone ali iz carinskega inozemstva po uveljavljenju te naredbe.

§ 10. Pošiljatve sena in slame smejo železnice ali parobrodna podjetja sprejemati za odpravo le tedaj, če je prevoznim listinam za vsako pošiljatev priloženo od politične okrajne oblasti, po predpisanem vzorcu izdano prevozno potrdilo. Za pošiljatve vojaške uprave in državnih konjerejnic ter pošiljatve iz dežel ogrske krone in carinskega inozemstva taka prevozna potrdila niso potrebna. Pošiljatve, ki so že dobavljene transportnemu zavodu, niso prizadete po teh določbah.

§ 11. Prekršitve te naredbe kaznujejo politične oblasti prvega reda z denarnimi globami do 5000 K, ali z zapornimi kaznimi do šestih mesecev, če dejanje po veljavnih zakonih ne spada pod strožjo kazen.

§ 12. Ta naredba se uveljavlja z dnevom razglasitve.

Moka in krma.

O tiču noju pripovedujejo, da kadar ga zasledujejo sovražniki, vtakne glavo v pesek. Seveda se s tem ne skrije nevarnosti, marveč da le še bolj gotovo priliko, da ga ujamejo. Takemu tiču noju so podobni tisti ljudje pri nas, kateri gotovih neprijetnih reči ne marajo pripoznati in raje verjamejo vsako neumnost, katera jim daje goljufivo mnenje, da ni tako hudo, kakor kaže trda resničnost. Za dve reči nam gre zlasti, za katere bi radi, da bi naše ljudstvo dalo nevarnosti jasno in premišljeno v obraz in se ne dalo slepiti praznim nadam. Te dve reči sta moka za človeški živež in krma za živino. Naj povemo

takoj jasno in bistro, da imamo toliko živeža v naši državi, da moremo, če ga pametno rabimo, prenesti vojni vihar — če je treba — še leto dni in še več. Lakote ne bo umiralo naše ljudstvo, četudi so mu sovražniki zaprli vse meje in pretrgali zveze naše domovine z drugim svetom skoraj popolnoma. Toda ravnotako je pa resnično, da je moka veliko manj na razpolago, nego smo jo bili vajeni uživati pred vojko, ali tudi še lani, ko je bilo starih zalog v državi še silno veliko. Letina za žito je mnogo slabše izpadla, nego smo mislili in pričakovali; žito je sicer začetkom krasno kazalo, toda ko se je začelo delati zrnje, je bilo skrajno neugodno vreme in zavoljo tega se je namlatilo neprimerno manj, nego se je mislilo. Na Ogrskem so n. pr. na podlagi prvih poročil, ko je žito dozorevalo, uradno cenili pšenični pridelek na 44 milijonov kvintalov, sedaj, ko so se zaloge popisale, ko se je torej dejanski stan uradno ugotovil, se šteje ogrski pšenični pridelek na 30 milijonov kvintalov, Ogrri so nam prej zagotovili nad 10 milijonov kvintalov pšenice, oziroma krušnega žita, ker so šteli, da ga toliko gotovo ostane odveč, če se odšteje to, kar ga morajo dati vojakom in kar ga potrebujejo v lastno porabo. Tega seveda ne vemo, kako strogo se je na Ogrskem preiskavalo, kakor tudi ne, kako so se posamezniki preskrbeli z moko ob času, ko v tem oziru ni bilo nobenega strogega vladnega nadzorstva. Toda kregati se ne pomaga danes prav nič. Z zabavljanjem si ne preskrbimo nobenega zrna žita in nobenega grama moke; samo to vemo, da nam Ogrri že poprej obljubljenih 10 milijonov kvintalov krušnega žita ne bodo dali. To vedo tudi naša županstva, katerim se kupčije za moko, sklenjene meseca novembra in decembra, razveljavljajo in se jim denar vračuje. Upanje na koruzo tudi ni veliko vredno. Res bo prišlo, oziroma je prišlo že nekaj koruze iz Bolgarije, a Bolgarija nam tudi v rednih časih ni prodala toliko koruze, da bi se z njo dalo naši državi na mesec pomagati. Čujemo tudi o kupčijah v Rumuniji, par tisoč vagonov je že menda prišlo čez mejo, toda v tem oziru moramo biti pripravljeni na dve reči, prvič na to, da bo koruze prišlo samo omejeno, za celo državo neznatno število vagonov, drugič pa, kar je prav posebnoma važno, je daljni prevoz v sedanjih časih tako težaven, da vagoni ne le ne tečejo, ampak komaj kapljajo od rumunske meje. S tem računajmo. Če se te razmere ugodno izpremenijo, ne bo nič hudega. Na dobro se človek brž navadi. Bojimo pripravljeni, da bo moka le malo na razpolago in vsled tega se pripravimo z drugimi živili, da prehranimo sebe in pa vse svoje v tem težkem času. Sveta dolžnost vsakega izmed nas je, da z moko varčuje kar le more, in da že sedaj moki za kruh primešava večjo množino — krompirja itd. Potrebni snovi za delavne ljudi ne bo mogla dati moka, ker je je premalo; zato jih je treba iskati drugod. Treba bo, ker tudi fižola ne bo dovolj na razpolago, dobiti potrebnih beljakovin v mesu. Prekajeno svinjsko in goveje — prav posebno še podčrtano: goveje — meso je najboljši nadomestek za kruh in mast, ki je tudi ne bo v poljubni množini mogoče dobiti. S krompirjem, zeljem, kašo, repo se ne da izhajati, če se pa taki hrani pridene nekaj mesa, zadostuje tudi za najbolj delavnega človeka.

Druga reč so krmila. Na to bomo s popolno gotovostjo pripravljeni, da bo mogoče otrobe dobiti le neznatno mero. Prej navadnih močnih krmil, na pr. raznih tropin, sploh ni več dobiti, ali pa le v silno majhni množini. Edino močno krmilo za konje in govedi, o katerem smemo upati, da ga bo dovolj še na razpolago, je surovi sladkor. Izkušnja uči, da se z njim dosežejo lepi uspehi, če se pravilno rabi, da se namreč živina le polagoma vadi nanj. Za prešice ostane sedaj kot glavno močno krmilo krvno krmilo. Kri, zmešana z raznimi rastlinskimi odpadki, plevami in drugimi takimi rečmi, se speče in potem oddaja kot krmilo. Pa tudi o tem krmilu si moramo biti svesti, da ga je le omejena množina na razpolago. Če hočemo po pravici govoriti, moramo priznati, da bo živina težje izhajala, nego ljudje, in da bo vsled tega živine, kakor se že sedaj kaže, ko se je zima pričela, vedno več na prodaj. To pa tudi izpričuje, da je izpeljava naše misli, naj se v velikem preskrbi za prekajeno meso, mogoča in primeroma lahka.

Naročevanje samo pondeljrove „Straže“. Kdor hoče imeti „Stražo“ samo v pondeljek, si isto kakor dozdaj lahko naroči posebej. Za naročanje pondeljrove „Straže“ se naj rabijo položnice „Našega Doma“, katere smo priložili pred kratkim in ki so **vellavne samo za pondeljrovo „Stražo“**. Kdor nima te položnice, naj pošlje denar po poštini nakaznici na naslov: „Upravištvo Pondeljrove Straže“ v Mariboru. Ob strani naj napiše, ali je **nov** ali **star** naročnik, da ne bo pomot. Sama Pondeljrova Straža stane za celo leto **K 3'20**; za pol leta **K 1'60**; za četrt leta **90 vin**.

Črnogorsko bojišče.

Naše čete so zavzele Špič in stojijo torej komaj 10 km od Bara. Ta del naših čet ogrožuje umikanje

črnogorskih čet v Skader ter jih napotuje na pota onkraj Skaderskega jezera v Albanijo.

Ko smo vkorakali v Cetinje, se je prebivalstvo zadržalo popolnoma mirno. V mestu samem smo dobili bogat vojaški plen. Kralj Nikita je zbežal v Skader, kraljeva rodbina pa v Italijo. Vedno nanovo se porajajo vesti, da se kralj Nikita še vedno trudi za mir z nami. Sicer pa o tem govorimo na drugem mestu . . .

Avstrijci vkorakali v Cetinje.

Dne 14. jan. je podmaršal pl. Höfer uradno poročal: Glavno mesto Črnogore je v naših rokah. Zasedujoč premaganega sovražnika so naše čete včeraj (dne 13. jan.) popoldne vkorakale v Cetinje, prestolico črnogorskega kralja. Mesto je nepoškodovano, prebivalstvo mirno.

Nova črnogorska brambna črta.

Rimska „Tribuna“ prinaša sledeče izjave oločilnih Črnogorcev in Srbov v Rimu:

Nasledki padea Lovčena bodo težki, ker se z Lovčena obvladuje ravnina okrog Cetinja, Boka Kotorska, okrožje mesta Budve, severna stran Skaderskega jezera in dolina okrog mesta Rjeka (jugoizhodno od Cetinja). Kljub temu Črnagora ne bo opustila boja, ampak bo obrambno črto pri Rjeki odločno branila. Glavno mesto se bo skoro gotovo prelozilo v Nikšić (v dolini reke Zeta, severno od Cetinja), in v slučaju, da pade tudi Nikšić, v Skader.

Črnogorski princ Danilo v Rimu.

Črnogorski princ Danilo in njegova soproga sta dne 13. jan. dospela v palačo italijanskega kralja, v Kvirinal. Kraljica Jelena in pozneje tudi kralj, kateri si od časa zadnjega obiska prince Danila v Rimu z njim ni bil dober, kakor tudi vojvoda Aosta, poveljnik italijanske soške armade, so se s princem in njegovo soprogo delj časa pogovarjali. Kralj je sprejel ministra zunanjih zadev Sonnina, mornariškega ministra Corsija in poslanika Tittonija ter se je z njimi posvetoval. Minister zunanjih zadev, Sonnino, je pozneje sprejel srbskega poslanika, kateri je imel izročiti važna poročila svoje vlade.

Lovčen avstrijski Gibraltar.

Listi nepristranskih držav se čudijo, da se je naši armadi posrečilo tako nenačadno zasesti Lovčen. Odlični kodanjski list „Extrablade“ imenuje Lovčen — balkanski Gibraltar. Tudi sovražni nam londonski listi pišejo, da je pridobitev Lovčena po Avstrijeih večje važnosti, nego zasedenje Varšave, Przemysla i. t. d.

Italijani se tolažijo.

„Corriere della Sera“ poroča, da je rimsko ministrstvo izdalo časnikarjem sledeče poročilo: Zasedenje Lovčena po Avstriji je s političnega vidika eno onih dejstev, katera se ne smejo smatrati sama zase, ampak se bodo moralo soditi na bodoči mirovni konferenci po ugodnih skupnih vojnih uspehih, katere bodo velevlasti četverosporazuma brezdvomno dosegle. Z vojaškega vidika, in sicer glede vprašanja, zakaj zavezniki niso dali Črnigori potrebnih brambnih sredstev za Lovčen, italijansko zunanje ministrstvo z ozirom na predmet, ki je izredno kočljivega značaja, ne more ničesar izjaviti.

Naši zasedli Špič.

V petek, dne 14. jan., so naše čete zasedle mesto Špič na skrajnem južnem koncu Dalmacije, katero so imeli Črnogorci začasno zasedeno.

Naši ujetniki iz Srbije v Italiji.

110 avstrijskih častnikov, ki so jih lani Srbi ujeli, je bilo prepeljanih iz Albanije v Italijo, kjer so jih spravili na samotni otok Elba. 16 000 avstrijskih ujetnikov iz Srbije pa je interniranih na italijanskem otoku Asinaro.

Rusko bojišče.

Rusi so dne 13. in 14. jan. v Bukovini in Galiciji zopet napadali z neprimerno ljutostjo. Njihove izgube so bile velikanske. Dne 15. jan. pa so zopet počivali in le tuintam streljali iz topov.

Veliko se piše o tem, da med ruskim ljudstvom narašča nevolja nad vojsko in da se je bati revolucije. Ne vemo, koliko naj verjamemo takim vestem, ki se od časa do časa pojavljajo že od začetka vojske sem. Računati seveda ne smemo s takimi možnostmi, ampak zaupati le v lastno moč in božjo pomoč.

Pogajanja z Rumunijo zopet niso dovedla do cilja. Rumunija ne dovoli prehoda ruskim četam.

Srdita borba ob besarabski meji.

Bitka v izhodni Galiciji in ob besarabski meji, ki se je začela ob Novem letu, še traja dalje. Najhujše naskakujejo Rusi naše postojanke ob besarabski meji in sicer izhodno od Černovic v prostoru med krajema Toporove in Rarance. Borba med našimi in Rusi, ki so v veliki premoči, je tako krvava, da središči teh bojev prekosi vse dosežanje bitke na tej fronti. V 12 do 14 rojnih črtah naskakuje sovražnik po štiri- do šestkrat zaporedoma naše tamošnje postojanke. A ves ruski napor je zaman. Vrli naši branitelji so dosedaj obdržali v trpkem boju vse dosežanje postojanke.

Rusi se neprestano ojačujejo.

Vojaški strokovnjaki cenijo, da so Rusi v času od 23. dec. 1915 do 15. jan. 1916 izgubili na fronti v izhodni Galiciji in ob besarabski meji čez 100.000 mož. A kljub strašnim izgubam Rusi še vedno noče odnehati. Naši zrakoplovci poročajo, da pošilja sovražnik neprestano močna ojačenja na bukovinsko-gališko fronto.

1000 mrtvih Rusov pred eno avstrijsko brigado.

Na delu fronte, ki ga ima zasedenega ena avstrijska brigada, se je po groznih bojih dne 14. in 15. jan. našelo čez 1000 ruskih mrtličev. To število spričuje, da so ruske izgube v sedanji novoletni ofenzivi res izredno velike.

Francosko bojišče.

Robotost in zanikernost francoskih častnikov.

Znani socialist Gustav Herve objavlja v svojem listu celo vrsto tožb, ki so za francoske razmere zelo značilne. Redek slučaj je, da se tako pogosto toži o slabem ravnanju vojakov po predpostavljanih in sicer v deželi, kjer hoče svoboda, človečanstvo in bratstvo korakati na čelu drugih lastnosti. Herve piše: Ali se sme reči, da bi nas zelo veselilo, ako bi g. vojni minister objavil: 1. listo častnikov v pisarnah vojnega ministrstva, ki še niso bili nikdar na fronti; 2. listo nižjih državnih uradnikov, ki nosijo manjše spise iz ene pisarne v drugo in se vsled tega čutijo popolnoma varne v svoji hiši. To dvojno zahtevo bomo objavljali tako dolgo, dokler se naši želji ne bo ustreglo. Ali se sme reči, da nam je zelo mučno, spraviti v javnost, da za belgijsko vojaštvo ni vse najbolje preskrbljeno in da predpostavljani, ravnotako kot naši, naj nikdar ne pozabijo, da so vojaki oboroženega naroda izrednega spoštovanja vredni in se mora z njimi dobrohotno in milo ravnati. Ali se sme reči, da so predpostavljani, ki svoje ljudi z robotostjo in zanikernostjo spravljajo ob pogum, kaznjivi? Ali se sme reči, da ne moremo zapopasti, da vlada ostreje proti tem brezvestnejšem ne nastopa, kateri Francozi prizadevajo več zla kot ena sovražna divizija.

Zarota Venizelosa proti monarhiji na Grškem.

„Neue Freie Presse“ poroča po „Corriere della Sera“: V Atenah se vedno bolj širi vest, da snuje Venizelos zaroto proti monarhiji. Razburjenje narašča. Listi dolžijo Venizelosa, da ima tajne zveze z Anglijo, ki hoče strmoglaviti kralja ter navajajo ime poročevalca lista „Times“, Harrisaj, kot posredovalca v zaroti. Venizelosova „Patriis“ označuje obdolžitve za grda obrekovanja ter izjavlja, da je Venizelos še slejkoprej monarhist; on le očita monarhiji, da hodi po krivih potih. Navzlic temu se vzdržujejo govorice, da bodo pričeli Francozi in Angleži aretirati sumljive

ve ljudi tudi v Atenah in da pripravlja Venizelos napad proti parlamentu. Vladni listi zahtevajo za to, da se proglasi v deželi obsedno stanje. Gunarisev list „Embros“ izjavlja, da so pripravljeni potrebni ukrepi, ki naj zasigurajo državi notranji mir.

Politične vesti.

Bolgarija in katoliška cerkev. Opravičene so nade, da se bode po končani sedanji vojni katoliški cerkvi na Bolgarskem bolje godilo, kakor se je dosedaj. Car Ferdinand, ki je bil nekaj let versko-politični omahljivec, je pred tremi leti, po sporu z Rusijo in Srbijo, postal zopet katoliško odločen mož. Izobčenje iz katoliške cerkve, ki ga je zadelo, ker je bil dal popravičevati sina Borisa, je zvalil raz sebe in na Veliko noč lansko leto je bil zopet sprejet v katoliško cerkev in je v stolnici v Plovdivu javno in slovesno prejel sv. obhajilo. Tudi prestolonaslednik Boris je dal slovo pravoslavju in je bil, kakor se trdi, sprejet v naročje katoliške cerkve. V listu „Missionen“ popisuje neki misijonar, kako ga je bil Ferdinand, ko se je obrnil na katoliško stran, leta 1912 pozval v Lozengrad, da mu je ondi mlaševal, in car Ferdinand mu je ministriral. Princezinji Evdoksiji in Nedejda sta bili strogo katoliško vzgojeni in sta nedavno prešli v Avstrijo, v neki grajski kapeli, prvo sv. obhajilo v navzočnosti svojega brata Cirila.

„Hrvatska Misao“ v Šibeniku je zopet začela izhajati. Zbog pomanjkanja papirja je pred mesecem dni začasno prenehala. List pravi, da kar ni mogel dobiti naročenega papirja iz tovarne in ta papir je doživel toliko ovir in zaprek, da bi se mogel napisati o tem cel roman. Trebalo je predložiti spričevalo politične oblasti in vojne mornarice, da papir ne bode služil v nikake nedopuščene svrhe. Ko je prispel papir v Prijedor, pred 25 dnevi, je bila tiskarna o tem obveščena, a list papirja ni bilo mogoče dobiti, potem je sledilo obvestilo, da je papir odposlan, pa se ne ve kam. Sedaj so ga menda že dobili iz Knina. List hoče izhajati zopet kot dnevnik. Težko je za časnike v vojnih časih.

Pobegli Lahon. V Italijo je pobegnil c. kr. notar Ivan pl. Ditnico iz Šibenika v Dalmaciji. Te dni se je vršila proti njemu na višjem deželnem sodišču v Zadru disciplinarna preiskava. Obsodili so ga na leto dni suspenzije in 1000 K globe. Pobegli je bil hud italijanaš in nasprotnik Slovanov.

Slovenci, Slovenke, spominjajte se naše Slovenske Straže!

Liebknecht izključen. Berolinski „Lokalanzeiger“ poroča iz Stuttgarta, da je socialdemokratska skupina nemškega državnega zbora s 50 proti 25 glasovi sklenila, da se poslanec Liebknecht izključi iz socialdemokratske skupine, ker je preostro in neopravičeno napadal nekega člana te skupine. — V socialni demokraciji vseh dežel se opažajo zadnji časi velika nesoglasja. Dunajska „Arbeiterzeitung“ n. pr. ni zadovoljna z vstopom poljskih socialnih demokratov v Poljski klub.

Socialistični mirovni kongres. V Ženevi v Švici se bo prvi teden v mesecu februarju vršil socialistični kongres iz vseh dežel, na katerem se bo posvetovalo o sredstvih in potih, kako čim prej doseči mir.

Berolin—Carigrad. Za prvi balkanski vlak, ki je v soboto dne 15. t. m., odpeljal iz Berlina v Carigrad, so bili skoro vsi vojni listki razprodani. Za zasebno občinstvo je bilo 74 sedežev na razpolago za vožnjo v Carigrad. Od teh jih je 36 za vozove s posteljami v spalnih vozovih in 38 prostorov v osebnih vozovih. Vseh 36 kart za postelje je bilo dne 12. t. m. razprodanih. Od ostalih 38 sedežev je bilo dan pred odhodom vlaka že dobra polovica razprodana, za drugo pa se je še močno povpraševalo. Prvi trgovski potniki, ki se poslužujejo balkanskega vlaka, so zastopniki velikih nemških trdk za preproge. Že takoj po izbruhu vojske je uvoz orientalskih preprog v Nemčijo popolnoma izostal, tako da so zaloge nemških trgovin skoro popolnoma pošle. Radi tega se zdaj podajo zastopniki velikih nemških trdk v Turčijo, da nakupijo mnogo tega blaga. — Vojaška oblast si je izgovorila pravico, da se sme potovanje za civilne osebe v zadnjem hipu odpovedati, ako bi vojna uprava dotične sedeže nujno rabila za kake vojaške potnike.

Raznoterosti.

Sožalje povodom smrti Fr. Povšeta. Hrvatsko-slovenski klub je sprejel: Veleštovani gospod! Smrt tovariša Povšeta me je zadelo prav bridko. Bil je v vsakem oziru odličen mož. In kako dober je bil napram vsem! Prosim Vas, blagovolite sprejeti za celi klub moje odkritosrčno sožalje. Udani Vaelav Choc.

Pogreb kanonika Šimona Gabere je bil nad vse slovesen. Zbralo se je kljub soboti do 50 duhovnikov in veliko število vernega ljudstva. Zastopano je bilo tudi c. kr. okrajno glavarstvo, Truplo ranjke-

ga je v cerkvi slovesno blagoslovil prevzvišeni gospod knez in škof dr. Mihael Napotnik, spreved na pokopališče pa je vodil g. kanonik dr. Matek, ki je ob odprtem grobu v kratkem in jedrnatem nagovoru opisal ranjkega kot vzornega, navdušenega, neustrašnega dušnega pastirja. N. v. m. p.!

Duhovniške vesti. Preč. g. kanonik Rudolf Janežič je imenovan za upravitelja dekanije Maribor desni breg. Za provizorja župnije Sv. Magdalena v Mariboru je imenovan tamošnji prvi kaplan č. g. A. Stergar. — Preč. g. kanonik Jernej Voh je nevarno obolel ter se priporoča v molitev.

Osem slovenskih šolskih sester, ki so mesca oktobra 1915 odpotovale iz Maribora v daljno Ameriko, je srečno dospelo dne 4. novembra 1915 v Novi-Jork s parnikom „New-Amsterdam.“ Drugi dan so se odpeljale v Čikago.

Odlikovani slovenski vojni kurati. Vojni nadkurat č. g. Hubert Rant je odlikovan s častnim znakom H. razreda Rudečega križa z vojnim okraskom. — Pohvalno priznanje od c. in kr. vojnega ministrstva sta dobila Peter Jurak, vojni kurat graške garnizijske bolnišnice, in dr. Janez Lučovnik, vodja pisarne vojnega superiorata.

Častna kolajna za 40letno zvesto službovanje. Č. g. Anton Muršek, vpokojeni župnik v Špifeldu, naš rojak iz Slovenskih gor, je odlikovan s častno kolajno za 40letno zvesto službovanje. Odlikovane stanuje sedaj na svojem posestvu v Lipnici.

Grško-katoliški škof umrl. V Szamosvaru na Ogrskem je umrl vsled srčne kapi grško-katoliški škof Vazil Hossu, star 50 let. Rajni vladika se je zelo trudil, da bi zboljšal narodno razmerje Ogrske do Rumunov.

Vojni kurat kot žrtev svoje dolžnosti. V mestu Nizko v Galiciji je tirolski vojni kurat Anton Wörndle z veliko požrtvovalnostjo stregel bolnikom, ki so oboleli za pegasim legarjem. Vneti duhovnik je končno sam nalezel nevarne bolezni in umrl.

Tri sv. zakramente prejel v enem dnevu. V Celovcu se je pripetil sledeči redki slučaj: Dne 10. jan. je bil v stolnici krščen topničar Herman Teftles. Krstil ga je kanonik dr. Angerer. Pri krstu je dobil ime Rudolf. Nato je vojak pristopil k obhajilni mizi in bil končno poročen z neko Kogovnik.

Iz učiteljske službe. Na štirirazrednici na Bregru pri Ptujju je razpisano mesto stalne učiteljice. — Prošnje do dne 1. februarja na mestni šolski svet v Ptujju.

Vesti od ogrskih Slovencev. „Novine“ poročajo: Tibaut Marko nam piše, ka kda je on k božiči dobo dovoljenje na slobodino, je prišo z italijansko-ga bojišča domo. Od svojiva dva brata pa nikaj ne znao če prideta ali ne. Na ednok se samo prikaže Štefan z Srbije, Johan pa z Rusije doma k božiči. Vsi trije so se veselili i hvalo davali malomi Jezusi, šteri jih je iz tak daležnjih krajev spravo brez dogu-čanja vkup na mili dom. — Bader Manuel, turniški trgovec, je do 2000 kron vrednoga ledra dao odpelati v Lendavo Klein Davidi, da bi ga te po železnici dale spravo. Da je kočij že kesno prišo v Lendavo, je leder v štali djao doli, odkod ga je pa v noči nikak zevsema odneso. — Žandarji so gnali Kerec Janoša z Prosečkevesi nazaj k bataljoni na bojišče odhajajočemi, šteri je na dopusti malo duže ostao doma. — Obeso se Vörös Adam, poljedelavec, 42 let star stanovnik fakovski. Brščas ga je beteg spravo v samomr. Več njega rodbine je že naime od silovite smrti pomrlo Pri zdravoj pameti ne je včino to.

General Borojevič se zahvaljuje obmejnim Slovincem. Občinsko predstojništvo pri Sv. Križu nad Mariborom je dobilo od generala Borojeviča sledečo zahvalo: „Za odlikujoče me imenovanje častnim občanom slavne občine izrekam svojo srčno zahvalo. To odlikovanje smatram za proslavo mojih vojakov, ki se borijo ob Soči z neprimerljivo hrabrostjo, in med katerimi stoje tudi sinovi slavne občine, ki me navdajajo s ponosom. Z odličnim spoštovanjem bilježim udani Borojevič, general pehote, l. r. Vojna pošta štev. 305, dne 13. prosinca 1916.“

Vojskovodja Borojevič častni občan obmejne občine. Občinski odbor občine Selnica ob Muri je v svoji seji dne 16. jan. imenoval generala Borojeviča za svojega častnega občana.

Odlikovani častniki 26. domobranskega pešpolka. Z najvišjim pohvalnim priznanjem so odlikovani: stotnik Emil Holubovský, stotnik Karol Ernst, ter stotnik Ivan Pacher.

Slovenski odvetniški uradnik v italijanskem ujetništvu. Iz Monreala na otoku Sicilija je došla te dni dopisnica bivšega odvetniškega uradnika pri dr. Leskovarju v Mariboru, enoletnega prostovoljca Al. Gomzi. Gomzi piše, da se nahaja v ujetniškem taboru v Monrealu pri mestu Palermo v bližini staroslavne katedrale. Na otoku je sedaj vse v najlepšem cvetju. Vsi vojni ujetniki trpe zelo veliko vsled domotožja in si žele priti v kratkem nazaj v svojo ljubo domovino.

Za odlikovance. Vojno ministrstvo je odredilo, da mora imeti odslej vsak vojak, ki nosi kako hrabrostno kolajno, pri sebi legitimacijo, iz katere je razvidno, da ima dotični pravico do hrabrostne kolajne in kateremu vojaškemu oddelku je pridelen. Legitimacija mora biti od oddelnega poveljnika razločno podpisana. Ta odredba se je izdala za to, ker so že

množi neopravičeno nosili hrabrostne kolajne in na ta način izvršili tudi razne goljufije.

Važno za črnovojnike. Črnovojnikom-posesnikom fevdov 1865—1871, ki so vložili svoj čas prošnje za oprostitev in se jim je prošnja neugodno rešila, so politična oblastva po naročilu vojaške oblasti sporočila, da imajo ob času nujnega kmečkega dela pravico večkrat prositi za dopust, da opravijo dela na svojih posestvih. Črnovojniki si naj dotični uradni odgovor, ki jim ga mora občina vročiti, dobro shranijo in se naj v slučaju potrebe nanj sklicujejo, da tako dosežejo dopust za delo.

Posnemanja vredna odredba. Poveljujoči general 7. armadnega zbora v Monastiru na Nemškem je izdal za svoj okraj povelje, v katerem prepoveduje imeti v izložbenih oknih na prodaj in prodajati razne slabe knjige, kot: pustolovske dogodbe, spise dvomljive patrijotične vsebine, nenravne spise medicinskega ali literarnega značaja, opise doživljajev tajnih policajev, roparske romane itd., ker je neizpodbitno dokazano, da pokvarja mladino čitanje slabih knjižur. Pametna odredba, ki bi bila hmesna tudi za naša mesta.

Poštni zavoji vojakom na bojišče. Odslej naprej je dovoljeno pošiljati vojakom na bojišče pošne zavoji na vse vojne pošte. Za vojne pošte šteje 11, 39, 51, 125, 149, 169 in 189 se smejo oddati vsak dan in na vseh poštah uradih poštne zavoji, za ostale vojne pošte pa samo ob ponedeljkih, torkih in sredo vsakega tedna. Pošiljati je dovoljeno samo predmete, ki se ne pokvarijo, kot: obleko, smodke, cigarete, cigaretni papir, tobak, pipe itd.

Med se sme vojakom na bojišče tudi pošiljati v pločevinasti ali podobni posodi, ne pa v taki, katera bi se znala streči.

Istrski begunci so odšli iz Gmunda, 2000 po številu, v drugi tabor v Steinklamm, tam je že bilo doslej Istrijanov tisoč in pol skupno s Slovenci. Nad 2000 jih je odšlo v vasi okoli Oberhollabrunna na Nižje-Avstrijskem, 2000 jih je odšlo na Češko po raznih okrajih. Na Nižje-Avstrijskem so sedaj istrski begunci v 15 okrajih, na Češkem v 12, ni dvoma, da je ubogim beguncem mnogo bolje po vaseh, zlasti se med Čehi, o katerih trdijo vsi begunci, da so dobrega srca in radi pomagajo nesrečnikom z juga. Značilno je to, da glede istrskih beguncev vprašujeta enako „Hrvatski List“ in „Polaer Tagblatt“: Kaj je storil naš italijanski deželni glavar in naš italijanski deželni odbor v interesu istrskih evakuirancev?

Prepočasi in prepozno. Večina občin mariborskega okrajnega glavarstva se do včeraj, dne 16. t. m., ni dobila obvestila, da se morajo črnovojniki letnikov 1870 in 1871, ki so vpoklicani za danes, dne 17. jan., se oglašiti v taborišču v Lebringu pri Lipnici. Radi tega se je danes pripeljal v Maribor veliko teh črnovojnikov, katere so tirali nazaj na koldvor in potem v Lebring. Vsekako bi naj politična oblast v takih slučajih občine hitreje in sigurneje obvestila.

Samo 300 gramov žita na dan. Ministrstvo je odredilo, da se sme odslej uporabiti za eno osebo na deželi samo 300 gramov žita na dan. Dosedanja mera za kmečko prebivalstvo je bila 400 gramov. Nova odredba ne dela nikakih izjem med mestnim in kmečkim prebivalstvom, ki mora trdo delati in se preživljati skoro izključno z močnatimi jedili.

Prodaja sena in slame. Štajersko namestništvo razglasa: Da se dobi pregled o zalogah slame in sena na Štajerskem, je odredilo štajersko namestništvo popisovanje zalog sena in slame na Štajerskem, ki se je vršilo dne 30. dec. 1915. Vsled tega popisovanja zalog se je vrnilo med kmečkim prebivalstvom naporno mnenje, češ, tudi zaloge sena in slame se nahajajo ravno tako pod zaporo, kakor zaloge žita. Toda temu ni tako. Prodaja, oziroma nakupovanje sena in slame v deželi sami je popolnoma prosto in ni prav nič omejeno. Le cene za seno in slamo so oblastveno določene. Kmečko prebivalstvo sme torej v okviru dežele prosto prodajati po uradno določenih cenah svoje zaloge sena in slame.

Krompir in spirit. Tovarnarji spirita si kopičijo v vojskinem času izredno visoke dobičke. Za krompir so plačevali po 7 vin. 1 kg, za liter spirita za kurjavo pa zahtevajo celo K 1,22. Glasila bogatih tovarnarjev sama priznavajo, da so tovarnarji s tržnim uspehom zadovoljni. Gospodje, ki vodijo kartel tovarnarjev spirita, postajajo kar čez noč veliki bogataši. Tako je dr. Jožef Kranz, predsednik tega kartela, dobil lansko leto za njegov „veliki trud“ novoletno „darilce“ — 550.000 K. Med druge sotrudnike pa je Kranz razdelil nagrad v skupnem znesku 1.200.000 K. Brez komentarja!

Nakup žrebet. C. in kr. remonta prebiralna komisija šteje 8 v Celovcu bo kakor druga leta tudi letos v aprilu in avgustu nakupovala triletna in izjemoma tudi dveletna žrebeta vročerkvne pasme za c. in kr. žrebečarno. Naznanila se naj pošljejo c. kr. družbi za konjerejo v Gradcu, Grieskai 38.

Zitna drača za izdelovanje olja. Na Pruskem so začeli uporabljati žitno dračo za izdelovanje namiznega olja.

Najvišje cene za sir v Nemčiji. Nemčija je določila najvišje cene za sir, ki se ga izdeluje sedaj v Nemčiji. Za sir, ki se ga uvaža iz tujih držav, niso določene najvišje cene.

Veliko avstrijskih pivovarn ustavi svoj obrat. Ker vlada začasno ne dovoli pivovarnam nobenega ječmena za uporabo in sicer vsled tega, ker še ni dognano, koliko ječmena se bo rabilo za seme, iz Bolgarije in drugod pa tudi ni dobiti nobenega ječmena, bode v kratkem začasno ustavilo veliko število zlasti manjših pivovarn ves obrat. Govori se, da bo moralo ustaviti svoj obrat tudi več velikih pivovarn, zlasti pivovarn v alpskih deželah.

Zvišanje cen za pivo. Vlada je dovolila, da smejo pivovarnarji zvišati cene za pivo s 15. jan. in sicer za hektoliter piva za 5 K, za takozvano plzensko pivo 7 K in za črno pivo za 8 K.

Nemčija zvišala cene za tobak. Nemčija je zvišala cene za smodke in tobak in sicer za navadne smodke za dva pfeniga, za srednje in boljše smodke pa za tri pfenige za komad. Cene za ostali tobak je pa zvišala za 8%.

Zaloge terpentinovega olja in kolofonija se morajo oblasti naznaniti. Ministrska naredba razglasa, da se morajo oblastveno naznaniti vse zaloge terpentinovega olja in kolofonija. Naznaniti se morajo zaloge do konca meseca januarja t. l.

Povzročitelj pegastega legarja. Iz Sofije poročajo, da se je ameriškega zdravnika dr. H. Plotzu v Skoplju posrečilo najti bacila, ki povzročajo pegasti legar. Dr. Plotz je cepil 5000 vojakov z novim serumom ter je popolnoma prepričan, da je našel uspešno sredstvo proti tej strašni bolezni.

Priprasto sredstvo za gašenje ognja si lahko napravimo sami z malimi stroški. 20 funtov navadne soli in 10 funtov salmijaka se raztopi v 30 litrov vode. To mešanico napolnimo v steklenice iz tankega stekla. Na ta način dobljene granate so zelo pravne za pogaševanje malih požarov. Steklenice, ki morajo biti močno zamašene in zapečatene, se vržejo pri izbruhu požara v plamen ali v njegovo neposredno bližino; po fem razpočijo in vsebina pogasi ogenj.

Igralne karte. Prodajanje že rabljenih igralnih kart je strogo prepovedano pod kaznijo 50kratnega koleka. Nečisto tega je bil v Černovicah obsojen neki tamošnji kavarnar na — 40.500 K globe, ker je prodal gostom za domačo rabo 600 iger obrabljenih kart. Milostnim potom mu je bila kazen znižana na 1000 K.

Mladenec z dvema srcema. Pred vojaško narodno komisijo v Segedinu na Ogrskem je prišel 21. letni mladenec Oskar Boctobie, pri katerem se je dogajalo zdravniško, da ima v levi prsni votlini dva srca, ki popolnoma brezhibno bijeta. Ta slučaj, ki nima primere, vzbuja v zdravniških krogih velikansko zanimanje.

Koledar za slovenske vojake za leto 1916 je letos gotovo najboljši in časi najbolj primeren koledar. Krasi ga lepa slikaesarjeva. V koledarju najdeš 10 strani molitev, ki so primerne za vojake na bojišču. Razven tega te ta koledar podučuje o podporah družin, o penzijah vdov in sirot, o penzijah invalidov itd. Ob koncu ima tudi vzorce za prošnje na razne urade v zadevi podpor in penzij. Koledarja se je dozdaj razpečalo med slovenskim vojaštvom že čez 10.000 izvodov. To kaže, kako je priljubljen vojakom na fronti, ki ga enkrat vidijo, ki ga gotovo naroče in ga težko pričakujejo. Stane pa s poštno vred 1 K, brez poštnine 10 v manj. Naroči in dobi se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Dopisi.

Maribor. Za revnejše sloje prebivalstva se izdajajo v pisarni mestnega urada šteje 9 od 8. do 12. ure predpoldne nakaznice za petrolej za znižano ceno liter po 40 vin. Petrolej po znižani ceni prodaja trgovina Mohorko v Grajski ulici.

Maribor. Umrila je soproga vinskega trgovca Marija Palfinger.

St. Ilj v Slov. gor. Gostilno v tukajšnjem Südmarkhofu so zaprli.

Čmurek. Tukaj je umrl trgovec Janez Platzer. Bil je eden onih redkih mož v Čmureku, ki ni spoštoval Slovencev samo radi njih denarja, ampak nas je smatral za enakovredne z drugimi. Naj počiva v miru!

Sv. Rupert v Slov. gor. Za šolarsko kuhinjo je Franc Šuman daroval 10 K. Revni šolarji se mu zahvaljujejo.

Konjice. Konjiška strelna družba bo priredila v spomladi 1916 veliko streljanje na dobitke za mladino političnega okraja Konjice na strelišču v Konjicah. Istega se smejo brez vseh stroškov udeležiti isti mladenici, kateri se sedaj po zimi udeležujejo od okrajnega glavarstva upeljanih strelskih vaj in kateri so se naučili ravnanja varno z orožjem.

Dramlje. Dobili smo poročilo, da je naš vrli in arabri vojak Viljem Fink dobil za razna junaška dela srebrno kolajno I. razreda. Bojuje se že čeli čas, odkar je vojna izbruhnila, na ruskem bojišču. Naše iskrene čestitke! — Zopet nam je poklical naš presvitli cesar več naših vrlih mož pod orožje. Nekaj jih je šlo danes, dne 17., nekaj pa jih gre dne 21. t. m. Čutili bomo veliko pomanjkanje delavskih moči. Draginja je vedno hujša in človek ne dobi niti za denar najpotrebnejših reči. Upajmo na boljše čase!

St. Jurij ob južni železnici. Umril je tukajšnji posestnik in gostilničar Rudolf Dobovišek.

Celje. Dne 13. jan. je umrl tukajšnji fotograf Martin Lene v 52. letu svoje starosti.

Celje. V zadnjih dneh so umrle v tukajšnjih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: Pešca Peter Kokota in Toma Vlačič, deseterik Ferdinand Ula in računski podčastnik Franc Dorn. Pokopani so bili na tukajšnjem mestnem pokopališču.

Braslovce. Županstvo v Braslovčah se najtopleje zahvaljuje za svoto 200 K, ki sta jo poslala braslovška rojaka Anton Balant iz G. Gorč. in Anton Žovnir iz Parizelj, sedaj oba v Ameriki. Njun blagi namen je, da se ta svota razdeli med uboge otroke braslovške občine, kar bo županstvo radovolje in hvaležno storilo. Še več posnemovalcev!

Gornja Savinjska dolina. Okrajni zastop gornjegrajski je pri svoji glavni skupščini, katera se je vršila dne 22. dec. v Gornjemgradu, soglasno sklenil, da se upokojenemu nadučitelju v Mozirju g. Fr. Praprotniku izreče priznanje za njegovo uspešno delovanje na polju umnega sadjarstva. Da se je zanimanje in veselje do tako važnega sadjarstva med tukajšnjim prebivalstvom tako močno vzbudilo in da se je isto v prav kratkem času fako razvilo in povzdignilo, da donaša že sedaj čisto nepričakovane dohodke, ima veliko zaslugo nadučitelj Fr. Praprotnik. Odličien in vsestranski izobražen učitelj je vse svoje telesne in duševne moči posvetil blaginji in sreči domovine. Ves čas svojega dolgoletnega službovanja je z navdušeno besedo in s vestnim delom pospeševal gmothe in duševne koristi ljudstva, katero mu je za ves njegov trud iz srca hvaležno in ga bo tudi v trajnem spominu ohranilo. Mi vsi mu pa prav iskreno želimo, da bi se še veliko let pri najboljšem zdravju veselil svojega tako blagoslovenega življenja!

URE
Tvoja potreba

Velika zaloge ur, drapocestnosti, spretnosti in oprijemnosti po vsaki ceni.

Tudi na obroke. Nastr. cenik zaostaj. — Gramofoni 20—200 K

Niklasta remont-ura	K 350
Pristna srebrna ura	K 7—
Original omega ura	K 24—
Kuhinjska ura	K 10—
Budilka niklasta	K 8—
Poročni pretani	K 2—
Srebrne verižice	K 2—

Vedno jamstvo.

Nasl. Dietinger
Theod. Fehrenbach
urar in očalar
MARIBOR, Gosposka ul. 26
Kupujem zlato in srebro.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

43. c. kr. državna loterija

za civilno dobrodelne namene v državnem zboru zastopanih kraljevin in dežel.

Ta loterija v denariu vsebuje 21.146 dobitkov
v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

10. feb. 1916.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstrasse 5, pri kr. ogrskem loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti, IX. poslopije glavnega carinskega urada, v l. terijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, pošto-brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Naerti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se dopošiljajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije
(oddelek za dobrodelne loterije).